

๑๕ กันยายน ๒๕๓๗

เรื่อง ทารือปัญหาการลงโทษทางวินัย

เรียน อธิบดีกรมการปกครอง

อ้างถึง หนังสือกรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๓/๒๒๑๒๔ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๓๗

ตามหนังสือที่อ้างถึง กรมการปกครองได้ทารือปัญหาการลงโทษทางวินัยแก่ข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง เพื่อประกอบการพิจารณาการดำเนินการทางวินัย ไปยัง ก.พ. ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

ก.พ.พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. ตามที่ทารือว่า กรณีที่ข้าราชการกระทำผิดวินัยก่อนวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ ซึ่งขณะนั้นพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ยังมีผลใช้บังคับอยู่ และผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงโทษจะสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนแก่ข้าราชการผู้นั้นในวันหรือภายหลังจากวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ ซึ่ง กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๖) มีผลใช้บังคับแล้ว ดังนี้ ผู้บังคับบัญชาจะต้องสั่งลงโทษตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ซึ่งใช้บังคับในขณะทำความผิดหรือตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ซึ่งใช้บังคับในขณะจะลงโทษ และจะอ้างอาศัยอำนาจตามมาตราใด นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า โดยที่มาตรา ๑๓๘ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติว่า “ข้าราชการพลเรือนผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัย.....อยู่ก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้ มีอำนาจสั่งลงโทษผู้นั้น.....ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนั้น” ดังนั้น ตามปัญหาที่ทารือเมื่อปรากฏว่าข้าราชการได้กระทำผิดวินัยขณะที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มีผลใช้บังคับ ผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจจึงต้องสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ตามอำนาจที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ซึ่งออกตามความในมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ โดยการสั่งลงโทษดังกล่าวควรอ้างอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๓๘ ประกอบกับมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ และ กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘)

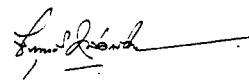
๒. ตามที่ทารือว่า กรณีที่ข้าราชการกระทำผิดวินัยระหว่างวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๓๕ ถึงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ ซึ่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ มีผลใช้บังคับแล้ว

และผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจสั่งลงโทษจะสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนแก่ข้าราชการผู้นั้นในวันหรือภายหลังจากวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ ซึ่งกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๖) มีผลใช้บังคับแล้ว ดังนั้น ผู้บังคับบัญชาจะต้องสั่งลงโทษตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ซึ่งใช้บังคับในขณะกระทำความผิด หรือตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๖) ซึ่งใช้บังคับในขณะจะลงโทษ และจะอ้างอาศัยอำนาจตามมาตราใด นั้น

ก.พ. พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า โดยที่มาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้บัญญัติเป็นหลักไว้ว่า “ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดฝ่าฝืนข้อห้ามหรือไม่ปฏิบัติตามข้อปฏิบัติทางวินัยตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ ผู้นั้นเป็นผู้กระทำความผิดวินัย จักต้องได้รับโทษทางวินัย.....” และมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว ได้บัญญัติให้อำนาจผู้บังคับบัญชาสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนสามัญที่กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามควรแก่กรณีให้เหมาะสมกับความผิด โดยการลงโทษดังกล่าว ผู้บังคับบัญชาใดจะมีอำนาจสั่งลงโทษผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ในสถานโทษ และอัตราโทษใดได้เพียงใด ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.พ. ซึ่งต่อมาได้มีการออกกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๖) กำหนดอำนาจของผู้บังคับบัญชาในการสั่งลงโทษข้าราชการที่กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามมาตรา ๑๐๓ ดังกล่าว โดยให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๖ เป็นต้นไป อันเป็นผลให้กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๕ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ไม่มีผลใช้บังคับอีกต่อไป ดังนั้น เมื่อกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๖) มีผลใช้บังคับแล้ว หากผู้บังคับบัญชาจะสั่งลงโทษข้าราชการที่กระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรงตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ก็จะต้องสั่งลงโทษตามอำนาจที่กำหนดไว้ในกฎ ก.พ. ฉบับดังกล่าว สำหรับปัญหาที่หาหรือนี้ ผู้บังคับบัญชาจึงต้องสั่งลงโทษตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๖) โดยการสั่งลงโทษดังกล่าวควรอ้างอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๘ (พ.ศ. ๒๕๓๖)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายธีรยุทธ หล่อเลิศรัตน์)

รองเลขาธิการ ก.พ. ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการ ก.พ.

สำนักเสริมสร้างวินัยและรักษาระบบคุณธรรม

ส่วนรักษามาตรฐานวินัย

โทร. ๒๘๑๘๖๗๗

โทรสาร ๒๘๑๔๕๗๓